EMBLEM. XXXIII.

De vvijn met maet, de menſchen baet.

SIet Bacchus op een ton met eenen kroes geſeten
Die vol van Rijnſchen vvijn de ſorgen doet vergeten,
Siet Pegaſus by hem zijn vviecken tſamen ſlaen
Bereet om op den top van Phæbi berg te gaen,
Den geeſt die ſich altijt met vvater moet verſaden
Is ſlaperig en ſvvaer met traegheyt overladen,
Maer als zijn ſlap gemoet is door den wijn ontvvaeckt
Geen hemel is ſoo hoog daer hy niet toe en raeckt.